

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoCsp/42/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124380753
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Šlesarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:6124380753.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ivany Šlesarovej a sudcov Mgr. Jozefa Mačeja a JUDr. Ľuboslavy Vankovej v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast.: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679 proti žalovanému: A. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, D., v spore o zaplatenie 16.213,91 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 28 Csp/9/2025 - 111 zo dňa 17. júna 2025 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

1.2. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou voči žalovanému domáhal zaplatenia 16.213,91 eur tvrdiac, že ako veriteľ uzatvoril so žalovaným ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa 7.3.2022 Úverovú zmluvu č. 1203006423, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „ÚZP“). Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 18.500,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť v 96 pravidelných mesačných splátkach po 308,07 eur. Žalovaný sa dostal do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď splátky úveru riadne a včas nesplácal. Žalobca výzvou na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 18.3.2024 vyzval žalovaného na úhradu splátok, ktoré neboli riadne a včas zaplatené a žalobca touto výzvou upozornil žalovaného na možnosť uplatnenia práva na predčasné splatenie budúcich splátok úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní. Žalovaný napriek výzve dlžné splátky neuhradil, a teda žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti budúcich splátok úveru výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 29.4.2024. Žalobca poskytol žalovanému lehotu 15 dní na splnenie povinnosti, žalovaný v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradil, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatnil v žalobe aj zákonné úroky z omeškania. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo 21.8.2024 žalovaného k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaný bol vyzvaný na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním tohto návrhu.

1.3. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

1.4. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil nasledovný skutkový stav. Žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 7.3.2022 zmluvu o spotrebiteľskom úvere - účelový úver, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 18.500,- eur, ktorého časť slúži k úhrade záväzkov uvedených v prílohe č. 1. Výška ročnej úrokovej sadzby bola stanovená vo výške 12,79 %, RPMN 13,6 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 29.574,72 eur, celková výška mesačnej splátky 308,07 eur, dátum prvej splátky 23.4.2022, úhrada nasledujúcich splátok vždy do 15. dňa v kalendárnom mesiaci, počet splátok 96. Žalovaný na úver uhradil celkovo sumu 5.592,12 eur. Nakoľko žalovaný úver riadne a včas nesplácal, žalobca výzvou zo dňa 18.3.2024 vyzval žalovaného na okamžité uhradenie dlžnej sumy 940,35 eur, pozostávajúcej z nezaplateného úroku vo výške 514,20 eur, zmluvných pokút vo výške 36,- eur a istiny vo výške 90,15 eur v lehote 15 dní od doručenia výzvy s upozornením, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy bude požadovať okamžité jednorazové vrátenie celého úveru. Žalovaný výzvu neprevzal v odbernej lehote. Žalobca výzvou zo dňa 29.4.2024 vyzval žalovaného k splateniu celého úveru vo výške 17.052,29 eur v lehote 15 dní od spísania výzvy. Žalovaný výzvu prevzal dňa 3.5.2024. Predžalobnou výzvou zo dňa 21.8.2024 následne právny zástupca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 17.496,12 eur do 7 dní odo dňa odoslania výzvy.

1.5. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 1 ods. 2, prvá veta, § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z.z., § 52 ods. 1, § 53 ods. 9, § 565 a § 39 Obč. zák.

1.6. Súd prvej inštancie posúdil vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú zmluvu, konkrétne ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Uviedol, že predmetom konania je nárok žalobcu o zaplatenie sumy 16.213,91 eur s príslušenstvom. Žalobca odvodzuje svoje právo od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 7.3.2022, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému účelový spotrebiteľský úver vo výške 18.500,- eur. Žalobca úver zosplatnil pre neplatenie splátok úveru žalovaným, čo oznámil žalovanému listom zo dňa 29.4.2024.

1.7. Súd prvej inštancie dôvodil, že podľa § 53 ods. 9 Obč. zák., podmienkou pre platné zosplatenie spotrebiteľského úveru je nielen uplynutie troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, ale aj predchádzajúce upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Ustanovenie § 53 ods. 9 Obč. zák. o. i. sleduje, aby dodávateľ pri neplnení povinností spotrebiteľom dosiahol splatnosť celej pohľadávky a súčasne i zamedziť tejto možnosti v prípade, ak neplnenie povinností zo strany spotrebiteľa bude iba krátkodobé, nepresahujúce dobu troch mesiacov odo dňa omeškania so zaplatením splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Právo žiadať o zaplatenie celej pohľadávky môže uplatniť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením omeškanej splátky.

1.8. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie konštatoval, že v súdnej veci je právny úkon zosplatenia neplatný podľa § 39 Obč. zák. pre rozpor s § 53 ods. 9 Obč. zák. a § 565 Obč. zák. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Obč. zák. je s poukazom na § 53 ods. 9 Obč. zák. podmienená tým, že veriteľ pred uplatnením práva požadovať splnenie celého dlhu upozornil dlžníka v lehote nie kratšej ako 15 dní na to, že toto právo využije; bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie uvedeného práva neúčinné. Podľa druhej vety § 565 Obč. zák. veriteľ môže žiadosť o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, a to až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Obč. zák.). Ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 Obč. zák., pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú môže jednorazovo a predčasne zosplatiť celý dlh. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a poškodený v dôsledku informačnej asymetrie. Podľa výzvy na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 18.3.2024 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie 940,35 eur pod následkom zosplatenia celého úveru, pričom neuviedol, pre nezaplatenie ktorej splátky môže byť vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Výška mesačnej splátky podľa zmluvy v znení jej dodatku predstavovala 308,07 eur. Žalovaný tak nemohol vedieť, zaplatením ktorej splátky by zabránil predčasnému zosplateniu úveru. Žalobca je totiž oprávnený vyhlásiť splatnosť celého úveru s poukazom na § 53 ods. 9 Obč. zák. v spojení s § 565 Obč. zák. len pre tú jednu splátku, s ktorou je dlžník v omeškaní 3 mesiace za predpokladu, ak nezaplatí v dodatočnej 15 dňovej lehote a len vtedy, ak si žalobca svoje právo v nadväznosti na

konkrétnu splátku uplatní do splatnosti najbližšej splátky (po uplynutí uvedenej trojmesačnej a 15-dňovej lehoty). Žalovaný tak mohol zabrániť vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru zaplatením omeškanej splátky vo výške 308,07 eur, nie zaplatením 940,35 eur, ako to uviedol žalobca v upozornení na vyhlásenie predčasnej splatnosti. Uvedenie konkrétnej splátky absentuje nielen vo výzve na zaplatenie zo dňa 18.3.2024, ale tiež vo výzve na predčasné splatenie úveru zo dňa 29.4.2024, ktorá skutočnosť spôsobuje neplatnosť právneho úkonu zosplatnenia, pričom ide o absolútnu neplatnosť právneho úkonu, na ktorú skutočnosť súd prihladá ex offa - z úradnej povinnosti. Pre platné zosplatnenie je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú predčasne zosplatnil celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná predovšetkým pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy môže zabrániť zosplatneniu úveru. V závere odôvodnenia súd prvej inštancie poukázal na obdobné závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré vyslovil vo viacerých svojich rozhodnutiach: 5Cdo/197/2024 z 26.6.2024, 6Cdo/15/2023 z 25.9.2024 a 5Cdo/2/2023 z 25.1.2024 a 5Cdo/188/2023 z 31.7.2024.

1.9. Nakoľko sa žalobca domáhal zaplatenia žalovanej sumy na základe tvrdeného zosplatnenia úveru, pričom zosplatnenie úveru súd prvej inštancie posúdil ako neplatný právny úkon, žalobu zamietol.

1.10. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, t. j. podľa úspešnosti v spore. Keďže žalovaný bol v spore plne úspešný, vznikol mu voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania. Nakoľko však žalovanému preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli, žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal.

2.1. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z odvolacích dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) CSP. Odvolaciemu súdu navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, žalobe vyhovieť a žalobcovi priznať nárok na náhradu trov konania.

2.2. V podanom odvolaní nesúhlasil so závermi súdu prvej inštancie tvrdiac, že list zo dňa 18.3.2024 označený ako Výzva na zaplatenie dlžnej sumy ako aj list zo dňa 29.4.2024 označený ako Výzva k splateniu celého úveru obsahujú všetky náležitosti predpísané zákonom, z ktorého dôvodu nemôže ísť o neplatný právny úkon. Súd prvej inštancie nesprávne vykladá ustanovenie § 53 ods. 9 Obč. zák. a nad rámec tohto ustanovenia vyžaduje dodatočnú náležitosť, a to konkrétnu nezaplatenú splátku, pre ktorú má veriteľ v úmysle vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Poukázal na rozsudky Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoCsp/18/2023-228 zo dňa 8.5.2023, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12 CoCsp /25/2021 zo dňa 8.2.2022, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoCsp/13/2022 z 28.9.2022.

2.3. Žalobca zdôraznil, že výzva na zaplatenie dlžnej sumy a výzva k splateniu celého úveru obsahovali všetky zákonom požadované náležitosti okrem všeobecných náležitostí obsahovali aj číslo úverovej zmluvy a výpočet dlžnej sumy. Vo výzve na zaplatenie dlžnej sumy bol žalovaný výslovne upozornený, že v prípade, ak dlžnú sumu neuhradí do 15 dní od doručenia tejto výzvy, žalobca bude požadovať okamžité jednorazové vrátenie celého úveru. Žalovaný si ich tak nemohol zameniť za iné právne úkony a nemohla vzniknúť žiadna nejasnosť ohľadom ich obsahu a účelu. Preskúmanie určitosti prejavu vôle je potrebné posudzovať s princípom prednosti platnosti právneho úkonu pred jeho neplatnosťou, ale v prípade, ak zmysel prejavu vôle nebol určiteľný ani jeho výkladom, je možné označiť taký právny úkon za neplatný. V tomto prípade preto súd prvej inštancie nesprávne posúdil platnosť týchto úkonov. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR I.ÚS 640/2014, Článok 2 CSP a nález Ústavného súdu SR zo dňa 7.2.2018 PL. ÚS 11/2016-60 publikovaného v Zbierke nálezov a uznesení ÚS pod číslom 1/2018.

3. Ďalšie písomné podania vo veci podané neboli.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f) a h)) CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na

webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 1 CSP).

5. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalovaného nariadovať pojednávanie, pretože nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a ani to nevyžadoval dôležitý záujem.

6. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Podľa § 379 CSP, odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak
a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý,
b) ide o nerozlučné spoločensťo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov,
c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

9. Podľa § 380 ods. 1 CSP, odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

10. Podľa § 380 ods. 2 CSP, na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihliadne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

11. Podľa § 383 CSP, odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

12. Podľa § 565 Obč. zák. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

13. Podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. v znení účinnom do 31.10.2024 ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže obchodník uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 37 ods. 1 Obč. zák., právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

15. Podľa § 39 Obč. zák., neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré strana môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. V odvolacom konaní sa dispozičná zásada prejavuje tým, že odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania, t. j. že odvolanie prejedná len v medziach, v ktorých ho odvolateľ napáda. Ustanovenie § 379 CSP zároveň vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania, pričom ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania. Odvolací súd je podľa ustanovenia § 380 ods. 1 CSP viazaný aj dôvodmi odvolania, t. j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s ustanovením § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodovaní o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenie zistil. Jedinú výnimku predstavuje podľa ustanovenia § 380 ods. 2 CSP oprávnenie

odvolacieho súdu preskúmať vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, a to z úradnej moci.

17. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadami, ktoré sa týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP.

18. Odvolací súd ďalej skúmal splnenie procesných podmienok a postup súdu prvej inštancie v tom smere, či jeho postupom nebolo znemožnené strane sporu, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a či prípadná existencia nesprávneho procesného postupu ako nedostatku súdu prvej inštancie nemohla byť napravená v konaní pred odvolacím súdom. Vada konania vymedzená v § 389 ods. 1 písm. b) CSP je vo svojej podstate porušením základného práva na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku SR okrem zákonov aj čl. 46 a nasl. Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

19. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

20.1. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

20.2. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

21. Odvolací súd posúdením vyjadrení strán sporu v odvolacom konaní ako aj v konaní pred súdom prvej inštancie zistil, že súd prvej inštancie sa vysporiadal so všetkými podstatnými tvrdeniami strán prednesenými v konaní, a preto nie je dôvod na postup odvolacieho súdu podľa § 387 ods. 3 prvá veta CSP. V tomto smere je nevyhnutné poukázať na uznesenie Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 78/2005, podľa ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, pokiaľ zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

22. Z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nie je potrebné, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie. Pri posudzovaní vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie je nevyhnutné len zdôrazniť okolnosti podstatné a rozhodné, ktoré súvisia s odvolacími dôvodmi. Tento postup krajského súdu ako odvolacieho je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 8. októbra 2009, podľa ktorého odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvoinštančného súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania. Uvedený záver je zhodný so závermi vyslovenými v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 170/05, v zmysle ktorého pokiaľ v odvolacom konaní dôjde k potvrdeniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, tak odvolací súd sa v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu.

23. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatnenej požiadavky, ktorý v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci samej, keď vec i správne právne posúdil, s poukazom na ustanovenie 387 ods. 2 CSP, odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku vo veci samej. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov súdu prvej inštancie odchýliť. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné.

24. Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie istiny v sume 16.213,91 eur, úroku v sume 763,38 eur, úroku z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 16.213,91 eur od 15.5.2024 do zaplatenia z medzi stranami sporu uzatvorenej Úverovej zmluvy č. 1203006423 zo dňa 7.3.2022. Súd prvej inštancie žalobu zamietol, keď dospel k záveru, že právny úkon zosplatenia je neplatný pre rozpor s ustanoveniami § 53 ods. 9 a § 565 Obč. zák., keďže Výzva na zaplatenie zo dňa 18.3.2024 neobsahuje uvedenie splátky, pre nezaplatenie ktorej splátky môže byť vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobcu je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či v konaní pred súdom prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a či vec správne právne posúdil.

25. Dôvodom pre zamietnutie žaloby bolo konštatovanie súdu prvej inštancie že právny úkon zosplatenia úveru je neplatný pre nedodržanie ustanovení § 565 a § 53 ods. 9 Obč. zák., keďže vo výzve veriteľa obsahujúcej upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva žiadať o jednorazové zaplatenie celej pohľadávky, absentuje špecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh.

26. V danom prípade je nepochybné, že súd prvej inštancie správne identifikoval spor ako spotrebiteľský s odkazom na ustanovenia § 52 a nasl. Obč. zák. a ustanovenie § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Výzvou na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 18.3.2024 žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie 940,35 eur pod následkom zosplatenia úveru, pričom neuviedol, pre zaplatenie ktorej splátky môže byť vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Žalovaný mohol zabrániť vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru zaplatením omeškanej splátky vo výške 308,07 eur a nie zaplatením 940,35 eur ako uviedol žalobca v upozornení na vyhlásenie predčasnej splatnosti. Výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 29.4.2024 žalobca oznámil žalovanému, že banka dňa 29.4.2024 rozhodla o predčasnej splatnosti celého úveru a vyzval ho uhradiť celý dlh vo výške 17.052,29 eur s príslušenstvom do 15 dní.

27. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o neplatnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v prejednávanej veci a v tomto smere poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 25. januára 2024, sp. zn. 5Cdo/197/2022 z 26. júna 2024, sp. zn. 5Cdo/188/2023 z 31. júla 2024, sp. zn. 6Cdo/15/2023 z 25. septembra 2024), v zmysle ktorej platí, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 Obč. zák., pre platný úkon zosplatenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už vo výzve pred zosplatením (sp. zn. 5Cdo/197/2022 z 26. júna 2024, sp. zn. 6Cdo/15/2023 z 25. septembra 2024), resp. v samotnom zosplatení (sp. zn. 5Cdo/2/2023 z 25. januára 2024), presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatiť celý dlh.

28. V prípade spotrebiteľských záväzkov ide o dva rôzne právne úkony veriteľa, a to upozornenie na uplatnenie práva veriteľa zosplatiť dlh a samotná žiadosť o zaplatenie celého dlhu pre omeškание so zaplatením splátky. Podmienkou riadneho zosplatenia dlhu je riadne doručenie oboch prejavov vôle veriteľa dlžníkovi. Ak Občiansky zákonník hovorí o možnosti uplatnenia práva podľa § 565 Obč. zák. najskôr v lehote po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškani, musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom. Preto z upozornenia na možnosť zosplatenia musí byť zrejmé, pre omeškание ktorej konkrétnej splátky je predmetný úver predčasne zosplatený. Tento údaj musí byť jednoznačne konkretizovaný. I keď Občiansky zákonník expressis verbis neuvádza čo má byť obsahom predmetného

upozornenia na možnosť zosplatenia, tento obsah možno nepochybné vyabstrahovať z podmienok, ktoré musia byť splnené pre realizáciu mimoriadneho zosplatenia úveru veriteľom. Pokiaľ ustanovenie § 53 ods. 9 Obč. zák. možnosť predčasného zosplatenia úveru podmieňuje uplynutím 3 mesačnej doby od omeškania so zaplatením splátky, tak je zrejmé, že táto konkrétna splátka musí byť jednoznačne identifikovateľná, čomu zodpovedá povinnosť vedieť ju i konkretizovať. Veriteľ predsa musí vedieť, pre ktorú splátku svoje právo zosplatiť úver uplatnil a nie je dôvod, prečo by touto informáciou nemal disponovať aj dlžník. Ak právny úkon neobsahuje konkretizáciu splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol peňažný dlh zosplatiť, je neurčitý, nakoľko vyvoláva dôvodné pochybnosti o tom, či došlo k dodržaniu zákonom stanovenej minimálnej lehoty troch mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľa. Ak má ísť o riadne a platné upozornenie na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 Obč. zák., nestačí spotrebiteľa iba všeobecne upozorniť na to, že je v omeškaní so zaplatením viacerých splátok (uvedením výšky omeškaných splátok), ale upozornenie musí obsahovať uvedenie tej konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ upozorňuje spotrebiteľa/dlžníka, že nezaplatením tej konkrétnej splátky využije oprávnenie vyhlásiť mimoriadne zosplatenie úveru. Uvedenie tejto skutočnosti je dôležité aj z toho dôvodu, že uplatnenie práva na vyhlásenie splatnosti splátok v prípade neplnenia splátkového kalendára je ponechané len na vôli veriteľa, ktorý si môže vymáhať každú jednotlivú splátku samostatne, alebo môže (a zároveň nemusí) v dôsledku porušovania povinností dlžníka pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu a žiadať zaplatenie dlhu okamžite a jednorazovo. To, či veriteľ k takému právnomu úkonu pristúpi, je len na jeho slobodnom uvážení. Aj z toho dôvodu považoval odvolací súd za nevyhnutné, aby bol dlžník informovaný o konkrétnej splátke, pre ktorú veriteľ využil oprávnenie vyhlásiť mimoriadne zosplatenie úveru. Z upozornenia veriteľa musí tiež v ďalšom jasne vyplývať, zaplatením ktorej konkrétnej splátky vie spotrebiteľ odvrátiť zosplatenie úveru.

29. Z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 13. februára 2025, sp. zn. 6Cdo/152/2022 zverejneného v Zbierke stanovísk NS SR a rozhodnutí súdov SR 3/2025 pod č. 34. vyplýva, že bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Obč. zák. v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Obč. zák.). V odôvodnení tohto rozhodnutia ďalej Najvyšší súd SR uvádza, že vo vzťahu k prvému z uvádzaných aspektov (a k prvej trojici otázok z dovolania, ktoré boli v skutočnosti otázkou jedinou a ktorých/-ej/ podstatou s výnimkou naviazania na jednotlivé úkony v procese zospláťňovania úveru bolo, či žiadosť o jednorazové splatenie a/alebo upozornenie musí obsahovať aj identifikáciu splátky, pre omeškanie s ktorou má dôjsť k strate zodpovedajúcej výhody) totiž platí, že ak právo veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nespĺnenie niektorej splátky môže zmluvný partner spotrebiteľa využiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (kde inak špeciálna úprava z ustanovenia § 53 ods. 9 Obč. zák. spôsobuje v drvivej väčšine prípadov vrátane všetkých dojednaní o splátkach s mesačnou a kratšou frekvenciou nepoužiteľnosť všeobecnej úpravy z § 565 vety druhej Obč. zák. o možnosti použitia práva veriteľom najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky) a takému využitiu má (musí) predchádzať upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie práva v lehote nie kratšej ako 15 dní; bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch v zákone ustanovených lehôt). Na právny úkon nekonkretizujúci splátku preto je dôvod nazerať ako na úkon zákon obchádzajúci (nakoľko napriek nezakotveniu výslovnej zákonnej požiadavky na takúto náležitosť jej absencia spôsobuje nedodržanie účelu úpravy, ktorým je možnosť overenia si splnenia požiadaviek slúžiacich zvýšenej ochrane spotrebiteľa) a i nedostatočne určitý, v oboch prípadoch sankcionovaný neplatnosťou (či už podľa § 39 alebo § 37 ods. 1 Obč. zák.).

30. Odvolací súd, rešpektujúc ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít v predmetnej otázke konštatuje, že zo zisteného skutkového stavu v súdnej veci je zrejmé, že ani vo výzve pred zosplatením a v konečnom dôsledku ani v oznámení o predčasnej splatnosti úveru nie je špecifikovaná konkrétna splátka, pre ktorú veriteľ jednorazovo a predčasne zosplatiť celý úver. Odvolací súd zdôrazňuje, že takáto identifikácia splátky je potrebná aj z dôvodu určenia prvého dňa plynutia premĺčacej doby, ale i pre potrebu vedomostí dlžníka (spotrebiteľa) o tom, že zaplatením akej sumy zabráni zosplateniu úveru (Najvyšší súd SR sp. zn. 2Cdo/149/2021 z 6. septembra 2023). Identifikácia splátky je tak podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatenia

celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený (Najvyšší súd SR sp. zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26. júna 2024).

31. Z dôvodu neurčitosti (výzvy) ako právneho úkonu nie je potom možné považovať Vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo dňa 29.4.2024 podľa ustanovenia § 565 Obč. zák. za platné a účinné. Odvolací súd uzatvára, že neuvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú veriteľ realizoval výzvu na zaplatenie neuhradenej splátky v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Obč. zák., malo za následok neplatnosť zosplatenia úveru v zmysle ustanovenia § 565 Obč. zák., z ktorého dôvodu súd prvej inštancie správne žalobu zamietol.

32. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania, o ktorých rozhodol za aplikácie § 255 ods. 1 CSP.

33. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne a dostatočne zisteného skutkového stavu. Odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie a na jeho právne posúdenie. Žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie v konaní nezaoberal a ktoré by neboli predmetom jeho posudzovania. Nakoľko žalobcom uplatnené podstatné odvolacie tvrdenia nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a v právnom posúdení veci súdom prvej inštancie, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, ako vecne správny v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP, pričom konštatuje správnosť jeho dôvodov a v celom rozsahu sa s ním stotožňuje.

34. O nároku žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný, síce vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania, tieto si však neuplatnil, ani nevyplývajú z obsahu spisu, preto mu ich náhradu odvolací súd nepriznal.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trnave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Podľa zákona č. 327/2005 Z. z. má dovolateľ právo na poskytnutie právnej pomoci určeným advokátom alebo Centrom právnej pomoci, pokiaľ spĺňa podmienky na jej poskytnutie. Podľa § 10 ods. 1 z. č. 327/2005 Z.z. konanie o nároku na poskytnutie právnej pomoci sa začína podaním písomnej žiadosti v obvode ktorej má dovolateľ bydlisko, pričom územná pôsobnosť jednotlivých kancelárií je uvedená na internetovej stránke Centra právnej pomoci E.. Žiadosť sa podáva na tlačíve a musí byť doložená dokladmi preukazujúcimi, že žiadateľ sa nachádza v stave materiálnej núdze. Doklady preukazujúce, že sa žiadateľ nachádza v stave materiálnej núdze, nesmú byť staršie ako tri mesiace. Žiadosť musí obsahovať meno a priezvisko žiadateľa, jeho trvalý alebo prechodný pobyt a rodné číslo.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).